

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

כל עניני הגאולה התחילו כבר וכבר
נמשכו ונתקבלו בעולם הזה הגשמי
התחתון שאין תחתון למטה ממנו

ראה עמוד 4

ערב שבת קודש פ' שופטים
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שעו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לזכות
החתן הת' שלמה שיחי'
והכלה מרת חנה רבקה תחי'
הרשקופ
לרגל נישואיהם בשעטומ"צ
ביום ג', ח"י מנחם-אב, הי' תהא שנת אראנו סגולות

"ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות"
*

נדפס ע"י הוריהם
הרה"ת ר' אליעזר ליפא וזוגתו מרת בילא חי' שיחיו הרשקופ
הרה"ת ר' חיים יוסף וזוגתו מרת חוה לאה שיחיו גולדברג

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

לפרסם לכל אנשי הדור / משיחת ש"פ שופטים ה'תשנ"א

8 זמן הגאולה

נשיא דורנו - המשיח שבדורנו - נתגלה בכל התוקף / הזמן הנוכחי באור הגאולה

10 וילחום מלחמת ה' - וינצח!

בטחון בשלבים כניתוח בשלבים / שיחה בענין שלימות הארץ

12 יומן תש"מ - פרסום ראשון

פרק מ"ו מתוך יומן תש"מ / מיום ח' ויום ט' אלול

13 כתי"ק - פרסום ראשון

תלמיד שגלה מגלין רבו עמו / צילום נדיר מהגהת אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ עקב ה'תשי"א

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

Handwritten notes in a box at the top right, including the words "אין דאס" and "אין דאס".

Handwritten notes in a box in the middle right, including the words "אין דאס" and "אין דאס".

Handwritten notes in a box at the bottom right, including the words "אין דאס" and "אין דאס".

Main body of handwritten text, including a paragraph starting with "אין דאס אין דאס אלול אין די ר"ח ב' אנו לידו ונפתי לך" and another starting with "אין דאס אין דאס אלול אין די ר"ח ב' אנו לידו ונפתי לך".

Handwritten notes in a large box, including the words "אין דאס" and "אין דאס".

Handwritten notes at the bottom left, including the words "אין דאס" and "אין דאס".

לפרסם לכל אנשי הדור

שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטיך" ו"יועצך" ונביא הדור, שיהיה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני"י וכל האנשים דדור זה ● עד – הנבואה העיקרית – הנבואה ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא" ● וביחד עם זכות זו – יש לכל אחד מאנשי דורנו האחריות לקבל על עצמו "שופטיך" ו"יועצך", ולצית להוראות ועצות טובות שלו ● נשיא הדור על-דרך אבן השתי' – שנמצאת במקום מסויים בעולם הזה הגשמי, וקיימת תמיד בלי שינויים אפילו לא השינוי דגניזה, כהארון שנגנז וכיוצא-בזה ● משיחת ש"פ שופטים, ז' אלול ה'תנש"א – מוגה, תרגום מאידית*

אליהם את כל אשר אצוננו, "אליו תשמעון", וכפס"ד הרמב"ם הנ"ל, שאם יש לאחד המעלות והשלימויות שצריכים להיות לנביא ומראה אותות ומופתים – כפי שראינו ורואים בהמשך קיום ברכותיו, אצל נשיא דורנו – הרי "אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו' אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה ואמר אם נתן אות אליו תשמעון", או עי"ז ש"אמר דברים העתידים להיות בעולם ויאמנו דבריו"2 (כפי שראו זאת אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר),

ותירה מזה: "נביא שהעיד לו נביא אחר שהוא נביא – כפי שהוא בנוגע לנשיא דורנו, ונמשך בדור שלאחריו ע"י תלמידיו כו' – הרי הוא בחזקת נביא ואין זה השני צריך חקירה"3,

. . מזה מובן הלימוד שישנו לכל-אחד בעמדתו בשבת פרשת שופטים בדורנו זה ובפרט בזמן האחרון, הרגעים האחרונים דהגלות – שצריכה להיות עבודה בהתאם מדה כנגד מדה למצב הגאולה:

לפרסם אצל עצמו ואצל כל אלו שאליהם אפשר להגיע – שצריכים לקבל על-עצמם (ביתר חוזק) את ההוראות ועצות ד"שופטיך" ו"יועצך" שדורנו – "מאן מלכי רבנן"1 בכלל, ובפרט נשיא דורנו – הבא בהמשך לרבותינו נשיאנו שלפניו – שופט דורנו ויועץ דורנו ונביא דורנו,

וכציווי התורה הנ"ל: "נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר

ער איז מחליט בא זיך צו "באזעצען זיך דאָרט", איינאַרדענען זיין לעבן לויט דעם נייעם סדר פון חשבון הנפש ותשובה – איז גלות מכפרת.

און ניט נאָר די ענינים וואָס ער האָט געטאָן בשוגג, וועלן נתכפר ווערן, נאָר אויך די ענינים וואָס ער האָט געטאָן במזיד, וועלן נתכפר ווערן, וואָרום איצטער העלפט דאָך תשובה אויף שופך [כאן סימן כ"ק אד"ש בעיגול את הספרה 6] דם האדם. וכנ"ל.

– איז אויב אפילו ער קען נאָך ניט צוקומען צו תשובה מאהבה, וואָס דאמאָלס זדונות נעשו לו כזכות³. אָבער, על כל פנים, - תשובה מיראה טוט ער, [כאן סימן כ"ק אד"ש בעיגול את הספרה 7] צי מיראת העונש, צי מיראת הדין, צי פון דער יראה פון ימים נוראים, פון אני לדודי ודודי לי⁴ - פון דעם וואָס תלת קשרין⁶ מתקשראין דא בדא ישראל באורייתא ואורייתא בקוב"ה, און ער איז אָפגעריסן פון עצמות ומהות אין סוף ב"ה - אַז ער באַטראַכט זיך אין דעם, ווערט באַ אים תשובה מיראה, איז זדונות נעשו לו כשגגות, וגלות מכפרת.

1. מען מיינט אָבער ניט דעם ענין פון סגופים ותעניות, פונקט אזוי ווי באַ ערי מקלט איז ניט די כוונה אַז ער דאָרף זיך מאַטערן. דער ענין פון ערי מקלט איז גלות, וואָס דער עצם ענין פון גלות איז מכפר. אָבער מען גיט אים אין ערי מקלט, ענינים וואָס ער איז געווען מיט זיי אַיינגעוויינט בביתו. אין ערי מקלט איז געווען וחי⁵ - עביד לי' מידי דתיהווי לי' חיותא.

דערפאַר איז דאָך אויך דער דין אַז תלמיד שגלה מגלין רבו עמו, הגם אַז דער תלמיד איז נאָר אַ טפל צום רב, פונדעסטוועגן איז מגלין רבו עמו⁷, און [כאן סימן כ"ק אד"ש בעיגול את הספרה 8] אַז רבו וועט זיין מיט אים, ניט קוקענדיק אויף ריחוק הערך וואָס איז צווישן זיי, וועט זיין עביד לי' חיותא, ער וועט אים מיטבריינגען צו תשובה, צו ואתם הדבקים בהוי' אלקיכם חיים כולכם היום⁶ - היום אם בקולי תשמעו⁷.

16 ראה זהר חלק ג עג, א.	7 מכות י, א.
3 יומא פו, ב.	6 ואתחנן ד, ד.
4 ש"הש"י, ג.	7 סנהדרין צח, א.
5 ואתחנן ד, מב.	

המשך היומן ממעמד 12:

* מעשה שאירע בתחילת חודש אלול זה: אי בברזיל שהי' חולה לב רי"ל, ובתחילה אמרו הרופאים שצריך לנתחו, אך אחי"כ הסתפקו בזה, וכתב אי עיי"כ לכי"ק אדי"ש ואחר זמן מה נתקבל מענה: שהרופא יבדוק עוד-הפעם בבדיקותיו, וכן הוה ומצאו שאין צורך בניתוח.

* התרגום הוגה ותוקן מחדש. המו"ל. (1) ראה גיטין סב, א. (2) רמב"ם שם רפ"י. (3) שם ה"ה.

תלמיד שגלה מגלין רבו עמו

בקשר עם חודש אלול, הננו מביאים בזאת צילום נדיר (בחלקו מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ עקב, מבה"ח אלול ה'תשי"א (השיחה נדפסה (בשינויים קלים) בלקו"ש ח"ב ע' 625 ואילך, ובשיחות קודש ה'תשי"א (הוצאה חדשה) ע' 2-381 ואילך. בשוה"ג הבאנו מראי-מקומות נוספים מהמו"ל דשיחות קודש, וכדי להבדיל בינם להערות כ"ק אד"ש מה"מ באו הערות המו"ל בכתב קטן ושונה)

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

ה. וככל הדברים האלו איז דער ענין פון חודש אלול:

אלול איז די ר"ת פון אנה לידו ושמתי לך, וואָס אלול איז אַן עיר מקלט אויף די מעשים פון אַ גאַנץ יאָהר.

דאָס מיינט, אַז בחודש אלול דאַרף מען מאַכן אַ חשבון וואָס ער האָט געטאָן דעם גאַנצן יאָר,

[ב' הקטעים דלקמן נכתבו ע"י כ"ק אד"ש בדף בפ"ע ומקומם בצילום שלפנינו במקום שהקיף כ"ק אד"ש הספרה 5 בעיגול. צילום הכתי"ק של ב' קטעים אלו נדפס ב"יחי המלך" שיז ע' 18, וכאן העתקנום במקומם להבנת קשר הדברים:]

במעשים לא טובים, ח"ו. וואָרעם אויב חטא ופגם ועבר את הדרך, דרך הוי' – איז מיט יעדער עבירה איז ער אַ רוצח נפש, שופך דם האדם באדם¹, ער איז שופך דם האדם דאָס דקדושה, ער נעמט אַרויס דעם דם וחיות פון זיין נפש האלוקית, און גיט עס איבער באַדעם – אדם בליעל הוא היצר הרע² – שופך דם האדם בשוגג או במזיד.

און חודש אלול איז די ערי מקלט. אויב ער וועט גולה זיין לחודש אלול – זיך אַפרייסן פון זיין יש ומציאות³, מארצך ממולדתך ומבית אביך¹ – פון זיינע רצונות, רגילות' און פון די מסקנות פון זיין שכל טעם ודעת⁴ – און עס וועט זיין ונס⁵ שמה, שם תהא דירתו² –

(1) בראשית ט, ו. (2) ראה סוד"ה לך לך תרס"ו.

(3) ראה תניא פרק לא: כי ברח כו' לעתיד כו' ובמנוסה לא תלכון. ועייג"כ וככה הגדול בתחלתו.

(4) ראה בס' הינוך שם: צער גלות ששקול כמעט כצער מיתה, שנפרד האדם מאוהביו ומארץ מולדתו ושוכן כל ימיו עם זרים.

(1) ר"פ לך לך. (2) מסעי שם, יא. מכות יא, ב (במשנה). ושי"נ.

ריבוי משפטים וריבוי עצות, נוסף על כך שזה בא (ומיוסד על ההוראות ועצות) מ"שופטיד" ו"יועציד", "מאן מלכי רבנן", ורבותינו נשיאנו בדורות שלפני זה – שאז יש לזה גם התוקף המובן לכל א' בבחי' עצה טובה (לא רק בדרך ציווי), שאפילו אם הוא אוזח מעצמו (ואפילו אם יש לו סיבה ע"פ תורה ושו"ע ממה לאחוז מעצמו), הרי יחיד ורבים הלכה כרבים⁸ – כדעת ה"שופטיד" ו"יועציד" – רבים.

וע"י הקבלה וקיום ההוראות ד"שופטיד" ו"יועציד" שבדורנו – נעשה עי"ז גופא המעין והתחלה דקיום התפלה⁹ "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה" בגאולה האמיתית והשלימה (כנ"ל), במכ"ש מזה ש"סוף מעשה במחשבה תחלה¹⁰, עאכו"כ שזה כבר גם בדיבור ("ניב שפתיים", ענין הנבואה), כנהוג לאחרונה לבטא דברים בדיבור, כולל ובמיוחד – שהנה הנה באה הגאולה.

– ועפ"ז ישנו גם מענה על השאלה ששואלים על כך שמדברים לאחרונה שהגאולה באה תיכף ומיד ממש – לכאורה: כיצד יכול זה לעבור ולהצליח בצורה חלקה כל כך; כיצד יגיבו בני הבית על זה, ומה יאמר העולם על כך?! והמענה הוא, שאילו היו עניני הגאולה חידוש, אולי ה' מקום לשאלה; אבל היות שהגאולה אינה חידוש דבר, אלא כל עניני הגאולה התחילו כבר ("כבתחלה") וכבר נמשכו ונתקבלו בעולם הזה הגשמי התחתון

וצרכים לציית לו תיכף ומיד עוד "קודם שיעשה אות", ו"אסור לחשוב אחריו ולהרהר בנבואתו שמא אינו אמת ואסור לנסותו יותר מדי כו' שנאמר⁴ לא תנסו את ה' אלוקיכם כאשר נסיתם במסה כו' אלא מאחר שנודע שזה נביא יאמינו וידעו כי ה' בקרבם ולא יהרהרו ולא יחשבו אחריו כו"², כיון שמאמינים בדברי הנביא, לא משום שאלו דבריו של הנביא, אלא משום שאלו דברי הקב"ה ע"י נביא זה!

[אפילו לא דברי הקב"ה שנאמר ע"י נביא שני, אבל לא נאמרו אליו].

ישנה ההוראה כנ"ל, שצרכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזיינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחיירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטיד" ו"יועציד" ונביא הדור, שיוורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני" וכל האנשים דדור זה, בכל עניני תורה ומצוות, ובנוגע לחיי והנהגות היום-יום הרגילים, גם ב"כל דרכיך (דעהו)" ו"כל מעשיך (יהיו לשם שמים)"⁵,

עד – הנבואה העיקרית – הנבואה⁶ ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא"⁷.

וביחד עם זכות זו – יש לכל אחד מאנשי דורנו האחריות לקבל על עצמו "שופטיד" ו"יועציד", ולציית להוראות ועצות טובות שלו – ובלשון רבים ("שופטיד" ו"יועציד"),

(4) ואתחננו ו, טז. (5) משלי ג, ו. אבות פ"ב מ"ב. וראה רמב"ם הל' דיעות ספ"ג. ושו"ע או"ח סרל"א.

(6) לא רק בתור חכם ושופט אלא בתור נביא, שזהו בראות – ראה מאמרי אדה"ז קצרים ע' שנג"ד. (7) הר"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.

(8) ברכות ט, א. ושי"נ. (9) ולהעיר שזהו ברכה ה"א בתפלת שמונה עשרה, אשר ענין אחד עשר הוא בחי' כתר, שלמעלה מהשתלשלות דע"ס (ע"ד בחי' שופט שהוא שלא בערך להנשפטים), הכולל ונמשך גם בע"ס (ע"ד בחי' יועץ).

(10) פיוט "לכה דודי".

לפניכם פרק מ"ו מ"יומן תש"מ" מיום ח' ויום ט' אלול

היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע

[תודתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

יש ג' ת' אלו: היום נכנס הרי י"י הכט לחדרו הקי' של כ"ק אדי"ש, אשר אמר לו: א) להדפיס את האלבום מתהלוכת הילדים בל"ג בעומר לשנת "הקהל" ויהי זה ה"ילתן שכר למביאייהם" (שנא' אודות הקהל). ב) כשיבואו מחנות "גן ישראל" ל-770 בשבוע הבא, יביא גם את המחנות קיץ שלו (אף שכבר נגמרו). ג) כיון שבחודש תשרי יבואו אורחים רבים, ומה שרואים הרי (יש ספק אם) עושה רושם אצלם כו', במילא, מכיון שיש לו (להרי הכט) בנין נאה ברחי' פרויזנט וכן ברחי' איסטרן פאָרקווי (הדר התורה) שבו אני מבקר בכל חג הפסח, מהנכון שיסדרוהו שיהי באופן נאה כדי שאם ירצה אי' (מהאורחים) להכנס לשם יהי הבנין באופן המתאים כו'.

יש ג' ט' אלו: לפני תפלת מנחה נכנס חתן (בעל-תשובה) לקבל את הסידור מכ"ק אדי"ש, ושאל האם להתפלל מנחה לבוש באבנט? וענה כ"ק אדי"ש בחיוב, ושאל הני"ל אם צריך ללוש האבנט עד החתונה, וענה כ"ק אדי"ש: זה תלוי בבחירתך. הני"ל שאל: מה הכוונה בזה? וענה כ"ק אדי"ש: רק בעת התפלות (ללוש). ושאל הני"ל: האם סיבת לבישת האבנט היא מפני (קבלת) הסידור כו', וענה כ"ק אדי"ש: כן.

המשך היומן בסוף עמוד 14.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי ביני").

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

שיאין תחתון למטה ממנו (בבחי' "ויועציק כבתחלה") - לא יהי' פלא כאשר הגאולה באה תיכף ומיד ממש!

ובפשטות:

בעמדנו בהתוועדות חסידים בד' אמות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - צריך כל אחד, אנשים נשים וטף, לכל לראש לקבל על עצמו החלטות טובות לקיים את כל ההוראות טובות ועצות המדוברים בהתוועדות - מיוסד על תורה שבכתב ותורה שבע"פ, ודברי תורה והוראות דרבותינו נשיאינו.

שיהי' "שופטים תתן לך בכל שעריך", שכל ז' שערי האדם, ב' העינים וב' האזנים שלו, ב' נחירי האף ופיו - יונהגו ע"פ הוראות תורתנו הקדושה כפי שנמסרה ע"י "מאן מלכי רבנן" בכלל, ובפרט ע"י ה"שופט" ו"ויעץ" הדור - נשיא דורנו,

ובפרטיות יותר: כשם שישנו שופט ונביא בכל דור, וזהו מ"יסודי הדת", שתמיד ובכל מקום ישנו גילוי אלקות למטה - עד"ז הוא גם בפרטיות ביהודי בעצמו, שיש לו נשמה, שהיא "חלק אלקה ממעל ממש"¹¹, ממש גם בפירושו שזה קיים באופן נצחי (גם כפי שיורדת למטה בעולם הזה הגשמי).

ותוכן ההוראה ד"שופטים גו' תתן לך בכל שעריך" הוא בזה, שהוראות ה"שופט" ו"ויעץ" הכללי נמשכים ועוברים ע"י ה"שופט" ו"ויעץ" הפרטי שבכל נפש האלקית, שכל ה"שערים" (איברים גשמיים) שלו מונהגים ע"י ג' המוחין שלו ("שופטיך"), ומדותיו שבלב ("ויעציק"),

שכל ומדות דנפשו האלקית, הלומדת ומבינה את הוראות התורה, ובפרט כפי שמתבאר ע"י "שופט" הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ומוריד זאת במדות הלב שלו, אהבה ויראה וכו'¹².

זאת-אומרת שלימוד התורה שלו צריך להיות לימוד שמביא לידי מעשה, המתבטא בהנהגתו בפועל - הן בכח הראי' שלו, הן בכח השמיעה שלו, הן בחוש הריח שלו והן בדיבור וטעימה (בפה) שלו.

ובכל אחד מהם - בשני הכיוונים דימין ושמאל, עשה טוב וסוד מרע, שכנגד זה הם ב' עינים, ב' אזנים וב' נחירי האף. וגם הפה - טועם ("חיד אוכל יטעם"¹³) הן טעם מתוק והן טעם מר¹⁴. זאת-אומרת, שהוראת השופט (ובפרטיות השכל דנה"א) מקיפה ומורה כיצד צריך להתנהג בכל העינים בחיים - "מטעמים" לשון רבים (כמבואר בתניא¹⁵), הן העינים שהם "מתוקים" והן העינים שהם "מרים" (בחיצוניות), אבל - מגלים בזה (וזה חלק מהוראת השופט), שבאמת ובפנימיות גם הדבר המר הוא "מתוק", ואדרבה - מתיקות נעלית יותר מדבר שהוא לכתחילה מתוק (ע"ד המעלה דחסדים הנסתרים).

באופן - שכל הפרטים ופרטי פרטים דחיי היהודי חדורים ומונהגים ע"פ הוראות ה"שופט" ו"ויעץ" שלו - נשמתו.

וכך גם בכללות יותר - כל איש ואשה הם ה"שופט" וה"ויעץ" דביתם ובני ביתם, וצריכים להנהיג את הבית ע"פ הוראות ועצות התורה.

14) ראה רמב"ם הל' דיעות פ"ד.
15) פכ"ז.

11) תניא רפ"ב.
12) ראה שם פ"ג.
13) איוב יב, יא.

עד בכללות עוד יותר, כנ"ל – שכל יהודי, אנשים נשים וטף, מקבלים על עצמם ומקיימים את הוראות השופט ויועץ הדור. ומשפיעים כך גם על אשתו ובני ביתו, עד על כל אלו שיכול להגיע אליהם.

עד גם בכללות העולם – באופן שכל העולם, גם עולם מלשון העלם והסתר¹⁶, עם כל פרטיו ופרטי פרטיו נעשה רשות היחיד חדור בנקודה אחת ויחידה דיחידו של עולם¹⁷ (מלשון העלם למעליותא, מבחי' "ישת חושך סתרו"¹⁸), כפי שמגלה את עצמו "בקרבונו" ע"י "נביא אקים להם גו' כמוך", נשיא הדור ש"הוא הכל"¹⁹, "צדיק יסוד עולם"²⁰,

ע"ד אבן השתי' – שנמצאת במקום מסויים בעולם הזה הגשמי²¹, וקיימת תמיד בלי שינויים (אפילו לא השינוי דגניזה, כהארון שנגזז²² וכיו"ב), ע"ד שופט ונביא שקיים (נצחי) בכל דור (כסימן לגילוי אלקות בעולם באופן תמידי) – שממנו הושתת כל העולם כולו²¹. ושני הענינים באבן השתי' – (א) נקודה אחת (ב) הכוללת הכל (ממנו הושתת כל העולם) – מרומזים גם באותיות ד"שתי-ה"²³ (ועד"ז בתיבת "ישת" ד"ישת חשך סתרו" כנ"ל): היו"ד מורה על נקודת הביטול (קבלת עול) – ע"ד הענין ד"שופטיך", וה"שתה" מורה על התפשטות –

כנראה בצורת האותיות ש, ת, וה – ע"ד הענין ד"יועצך".

ובהדגשה יתירה בשנה זו – ה' תהא שנת אראנו נפלאות, שכוללת את רוב האותיות ד"שתי-ה", ובמקום היו"ד (ה'שית)²³ בא הנ"א; והכנה לשנה הבאה – ה' תהא שנת נפלאות בינה, עם המעלה דבינה (בחי' "יועצך" בערך לנקודת החכמה), ששרשו הוא למעלה מחכמה (ראי', אראנו)²⁴.

ובשנה זו גופא – נמצאים כבר בסיום השנה, בחודש אלול – חודש החשבון דהשנה שעברה וחודש ההכנה לשנה הבאה. ובחודש זה כבר עברנו את ז' הימים הראשונים, ז' ימי ההיקף²⁵ (מיום ראשון עד יום השבת), הכוללים את כל ימי השנה (שעברה והבאה) – ה"ז מתאים עוד יותר לערוך חשבון צדק והכנות המתאימות לשנה הבאה בנוגע לעבודה הנ"ל ד"אשיבה שופטיך כבראשונה ויועצך בכתחלה".

ונוסף על זה כבר עברו שלשה שבועות (למעליותא) שלמים מה"שבעה דנחמתא", ואוחזים כבר בהפטורה ד"אנכי אנכי הוא מנחמכם"²⁶, מענה הקב"ה²⁷ על טענת בני' "ותאמר ציון עזבני ה' ואד' שכחני"²⁸, ובסגנון אחר – "עד מתי"? והקב"ה משיב ש"אנכי

המחבלים, בריאים ושלמים, ושלחו אותם משם!

שהרי לא כל עשרות-אלפי ערבים הנמצאים שם הם מחבלים – המחבלים אינם אלא אנשים ספורים, כיון שלכל השאר לא נוגע כל הענין, הם רק רוצים שיתנו להם לחיות בשקט.

– כפי שרואים כעת בלבנון, שאלו העושים מהומות אינם אלא אנשים ספורים, והם הורגים עשרות-אלפי אנשים, רחמנא-ליצלן.

ב. על-דרך-זה בנוגע למחבלים הנמצאים בארץ ישראל: ישנם אנשים ספורים בירושלים העתיקה, ואנשים ספורים בחברון, ואנשים ספורים בשכם, ואנשים ספורים בלוד וכו', ויודעים מי הם, אלא שמפחדים להתעסק אתם – בטענה ש"אל תתגרה בגוי קטן"² ומכילו שכן ב"גוי גדול", במילא אסור לעשות כלום, אסור לתת ליהודים להתיישב שם, ואפילו אנשים שהינם אנשי בטחון – לא נותנים להם להתיישב שם!

במשך עשר שנים התיישבו מסתמא מאה אנשים (בדרך גוזמא), מאה אנשים בעשר שנים!!

באותו זמן נוספו במספר האינם-יהודים (מצד הילודה – כפי שהם מכנים זאת שם: "עליה טבעית") כמה פעמים ככה! ואין כאן המקום להאריך בזה.

ג. ויהי רצון, שיקויים הענין ד"שופטים ושוטרים תתן לך"³ – כפי שהתחילו לקרוא במנחה – שה"שופטים ושוטרים" יפסקו לפי דיני התורה,

כולל גם הדין הברור בהלכות שבת⁴ (שאודותיו דובר כבר כמה פעמים) – שאם מותרים למחבל, זוהי הדרך שעל-ידה "תהא הארץ נוחה ליכבש לפניהם", ואין כל נפקא-מינה אם מדובר על ארץ ישראל, או על בארא-פארק, קיו-גארדענס, וויליאמסבורג, קראון-הייטס או בני-ברק – בכל מקום זהו אותו דין.

וכך גם צריך לפסוק בנוגע לרמאלה, בנוגע לגולן, הר חרמון וכו' – היות וזה אותו הקב"ה, אותו שולחן-ערוך ואתו מעמד ומצב של עקבתא דמשיחא, חושך כפול ומכופל של הגלות.

ו"אין לנו שיעור רק התורה הזאת" – כהוראת אנשי הצבא (שמשרתים כעת בצבא) אשר אמרו באופן ברור, שאם יסוגו מהשטחים ואם לא יעשו את מה שצריך לעשות עם כל הזירות והבטחון – מעמידים בסכנה של פיקוח-נפש, היל-לא-תהיל, את כל היהודים הנמצאים שם.

(משיחת ש"פ ראה, א' דר"ח אלול ה'תשל"ח - בלתי מוגה)

(4) שו"ע אדה"ז או"ח סשכ"ט ס"ו.

(2) ראה ברכות ז, ב (וש"ג). פסחים ק"ג, א.

(3) ר"פ שופטים.

כו'. ובפרט לאחרי שעברו יותר מארבעים שנה מאז, כאשר ניתן לבני' "לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע" (תבוא כט, ג).

(24) ראה סה"מ מלוקט ח"ג ע' קסט. וש"ג.

(25) ראה שו"ת הרשב"א ח"א ס"ט. הובא ונת' בד"ה ויהי ביום השמיני תרע"ח, תש"ד, תש"ה. ועוד.

(26) ישעי' נא, יב.

(27) ראה אבודרהם בסדר פרשיות וההפטרות בשם המדרש.

(28) שם מט, יד.

(16) ראה לקו"ת שלח לו, ד. ובכ"מ.

(17) ראה תניא ספ"ג ובכ"מ.

(18) תהילים יח, יב.

(19) פרש"י חוקת כא, כא.

(20) משלי י, כה.

(21) יומא נג, ב.

(22) שם נד, ב.

(23) ולהעיר שבשנת ה'ש"ת (שנת הסתלקות כ"ק מ"ח אדמ"ר) התחילה תקופה חדשה בפעולתו ועבודתו

בטחון בשלבים כניתוח בשלבים

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יהי המלך"*

א. שוחחתי פעם עם רופא מנתח בנוגע לעשיית ניתוח, ואחר-כך דובר גם אודות המצב בארץ ישראל.

כיון שדובר אודות ניתוח, אמרתי לו: כשאתה מנתח יהודי שני - והרי הנך איש רחמים ורצונך לחזק את בריאותו - לכאורה, מכיון שניתוח הוא דבר רציני, וצריך 'לעלות' הרבה בריאות והרבה דם וכו', רחמנא-ליצלן, אזי בתור איש רחמן ובעל שכל, היית צריך לחלק את הניתוח לעשר פעמים:

קודם תנתח חלק אחד, שאז ייצא קצת דם, ולאחר-מכן תמתין עד שחלק זה יתרפא, ואחר-כך תנתח את החלק השני וכו' וכו', ורק לבסוף כשתנתח את החלק העשירי תגלה את כל הדבר, ולאחר מכן תעשה את הניתוח ותוציא את העיניים הבלתי-רצויים.

ענה לי הרופא: שלא תהיה לכם קפידא - אבל אינכם מתמחים בעניני רפואה...

שאלתי: מדוע איני מתמחה? וענה הנ"ל: הרי מטרת הניתוח היא להוציא את הדבר הבלתי-רצוי, ואם יעשו חתך קטן וימתינו עד שיתרפא, ולאחר שבוע יעשו חתך שני וכן הלאה עד החתך העשירי, הרי בינתיים ישאר הדבר הבלתי-רצוי בתוך הגוף, ישפך קצת דם אך לא תצא מכם כל תועלת (ובינתיים זה שוב יצמח), היות ועיקר הענין חסר.

ולכן - המשיך הרופא - העצה לכך פשוטה: היות שאין ברירה וחיבים להוציא את הדבר הבלתי-רצוי, צריך לעשות זאת בשעתא חדא וברגעא חדא¹, למרות שלפי שעה זה יחליש את הבריאות מאחר שישפך יותר דם - אף-על-פי-כן, מכיון שזה יהי' בשעתא חדא וברגעא חדא, הרי הסך הכולל יהי' שלא בערך פחות מהדם שהי' נשפך אילו עשו זאת בעשר פעמים. ועוד ועיקר - על-ידי-זה החולה יבריא, כי יוציאו את הענין הבלתי-רצוי.

אמרתי לו שאני שמח לשמוע את דעתו - ואולי יעשה זאת גם (בנמשל) בנוגע למעמד ומצב בארץ ישראל:

ישנן שתי אפשרויות: אפשרות אחת - שיאמרו לצד השני שלא רוצים למסור לידי את ארץ ישראל, ומכיון שהוא יהי' 'ברוגז' מכם - לא יעשו בפועל כלום, אלא ימתינו ויראו אולי לאחר כשבוע יהי' לו מצב-רוח יותר טוב (היות ויראה שהמצב נמשך כך במשך שבוע) ואז יאמרו לו שוב שאולי הוא יוותר משהו - אבל עדיין לא יעשו כלום בנוגע לפועל, ובמילא יהיו המחבלים עם נשק וכו' בירושלים העתיקה, בחברון, בשכם, ברמאלה ובכל מקום, רחמנא-ליצלן!

לעומת-זאת, ישנה אפשרות שניה - שבשעתא חדא וברגעא חדא יוציאו משם את כל

אנכי הוא מנחמכם", כולל - הנחמה בכפליים (אנכי אנכי) דגאולה האמיתית והשלימה.

ויהי רצון, שעי' העבודה בקיום "שופטים ג' תתן לך בכל שעריך", באופן ד"ואשיבה שופטיך גו"ל - יקויים זה בפועל ממש, ב"שעריך" בארץ ישראל, וב"שעריך" דביהמ"ק השלישי, ש"טבעו בארץ שערי"²⁹, ובנ"י ע"י עבודתם מעמידים זאת מחדש³⁰, וביחד עם זה הבית המקדש עצמו (שהוא בנוי ומשוכלל למעלה³¹) יורד מלמעלה למטה, ביחד עם קדש הקדשים ואבן השתי' שבו, שממנה הושתת כל העולם כולו.

ובעמדנו אחרי חמשה עשר באב - שמזלו אר"י³², ר"ת (אב) אלול, ראש השנה, יוהכ"פ הושענא רבה³³ - מנהג ישראל לאחל לכל יהודי ולכל בני": כתיבה וחתימה טובה³⁴, וגמר חתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה, בגשמיות וברוחניות וברוחניות ובגשמיות וגם יחד, והקב"ה ימלא משאלות לבב כל א' מישראל לטוב,

ובפרט - בקיום בקשת ותביעת כל אחד ואחת מישראל: "עד מתי!" "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ותיכף ומיד ממש.

(29) מיכה ב, ט. וראה במדב"ר פט"ו, יג. ועוד.

(30) ראה גם לקו"ש ח"א ע' 98. ועוד.

(31) פרש"ע ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

(32) ספר יצירה פ"ה מ"ב. רש"י ר"ה יא, ב. ועוד.

(33) של"ה במס' ר"ה שלו (ריג, א). ועוד.

(34) ראה דרכי חיים ושלום סתרפ"ד.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיחיו

כרך חדש!

לאחרונה יצא לאור כרך שישי מסדרת הכרכים של "יהי המלך" - מגליונות רפ-שו

למעוניינים ניתן להשיגו בכתובת המערכת באה"ק או בחו"ל

וזאת למודעי: מתוך 5 הכרכים שיצאו עד כה אזלו 4 כרכים,

ומהכרך האחרון נותרו כרכים בודדים בלבד

המעוניינים מתבקשים להזדרז וליצור עמנו קשר

(* מובאת בעריכה מחודשת עם מ"מ בשה"ג. (1) זח"א קכט, א.

נשיא דורנו - המשיח שבדורנו - נתגלה בכל התוקף

א. [.] ובכל זה ניתוסף עוד יותר מצד שמו השני של כ"ק מו"ח אדמו"ר – "יצחק":

ובהקדמה – שאע"פ שישנם כמה מבני הנקראים בשם "יצחק" בלבד, כפי שמצינו אצל האבות, וכן כמה מבני הנקראים בשם "יוסף" בלבד, כפי שמצינו בנוגע ליוסף הצדיק עצמו, מ"מ, כאשר נותנים ב' השמות לאדם אחד, הרי זה נעשה שם אחד ויחיד (אף שיש בו ב' תיבות), ועד שא' מהם אינו אלא חצי שם בלבד. וכידוע הפס"ד בהלכה בנוגע לכתובת שטרות ע"פ תורה, שיש לכתוב ב' השמות בשיטה אחת – עכ"פ להידור, ויש אומרים אפילו בדיעבד (לעיכובא)¹.

ומזה מובן שתוכן וענין ב' השמות צריך להיות בהמשך אחד, ואי אפשר לחלק ביניהם שענין פלוני יהי' בגלגול זה וענין פלוני בגלגול אחר – כמודגש במנהג ישראל, אפילו אצל בני סתם, שכאשר נותנים שם על מישהו שהיו לו ב' שמות, נזהרים ליתן את השמות בדיוק כפי שנקרא פלוני² – שזהו גם הטעם הפשוט לב' שמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר, כיון שנקרא על שם בנו של הצמח-צדק שהיו לו ב' שמות הנ"ל.

ב. וביאור תוכן שמו השני של נשיא דורנו – "יצחק":

יצחק – הוא על שם הצחוק והשמחה, ועד לשלימות השמחה, כמ"ש³ "אז ימלא שחוק פיננו".

וכאשר טוענים, היתכן, הרי אמרו חז"ל⁴ "אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, שנאמר אז (לעתיד לבוא) ימלא שחוק פיננו?" – הרי נשיא דורנו, דור השמיני, הוא הוא "אז" (שמספרו שמונה), כפי שהכריז בעצמו ש"לא לתר לגאולה", ואמר וזחר וציוה לפרסם ש"הנה זה בא"⁵, היינו, לא רק "הנה זה עומד אחר כתלנו"⁶, ואפשר לראותו ע"י סדק בהכותל, אלא "הנה זה בא", עד ש"מראה באצבעו ואומר זה"⁷, ולא נשאר אלא להוסיף בהענין של "עמדו הכן"⁸, שכן גם הכפתורים מצוחצחים כבר⁹, ובמילא ישנם תיכף ומיד (נוסף על כל הענינים של "יוסף", גם) כל הענינים של "יצחק", שזהו"ע הצחוק והשמחה, באופן ד"ימלא שחוק

פינו".

ומה ש"אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעוה"ז" – במה דברים אמורים, כאשר המדובר אודות רגע קודם גילוי משיח צדקנו; אבל בנדו"ד, הרי מכיון שנשיא דורנו ה' המשיח של דורנו, והוא נתגלה בכל התוקף^{9*} – הרי לא רק שניתנה רשות, אלא יתירה מזה, שיש חיוב להתנהג באופן ש"ימלא שחוק פיננו ולשונו רנה".

ועפ"ז מובנת גם הסיבה לכך שנשיא דורנו תבע מחסידים בדורו שיעמדו בתנועה של שמחה, ושמחה גדולה בלי הגבלות,

– אע"פ שהוא בעצמו עבר ענין של מאסר, ובזה גופא, מאסר שהי' קשור עם שלילת החיים (רח"ל), כידוע¹⁰ הפס"ד שהי' לראשונה, וגם לאח"ז הוחלף הפס"ד לענין הגלות ש"שקול כמעט כצער מיתה"¹¹ (ולפעמים הרי זה קשה יותר מהעדר החיים), כולל גם הקשיים כו' אפילו לאחרי שכבר היתה הגאולה, ואפילו לאחרי הגאולה כפי שהיתה ביום הש"ק שלאח"ז, בהגיעו לפטרבורג¹², שאז היתה ההזדמנות הראשונה שהי' יכול לברך ברכת הגומל ע"פ הלכה¹³ –

והמשיך תנועה וענין השמחה גם לדורו אחריו, דורנו זה – אנשים נשים וטף, החל מכל אלה הנמצאים כאן, הן בעזרת נשים והן (ועאכו"כ) בעזרת אנשים, וכן הילדים הקטנים הנמצאים כאן, והם לוקחים עמהם ביחד כל האנשים והנשים והטף שבכל העולם כולו – שהוא דור הגאולה, שבו יקויים היעוד ד"יוסיף אדני שנית ידו וגו".

ג. וע"פ האמור ש"הנשיא הוא הכל", מובן, שכל עניניו של נשיא דורנו נמשכים לכאו"א מאנשי הדור, כולל גם התוכן דב' שמותיו הנ"ל, וכפי שנעשים שם אחד.

ועפ"ז מובן בפשטות שדורנו זה, ניתנה לו הרשות לתבוע מאת הקב"ה – תביעה ע"פ התורה, וע"פ מנהג ישראל של נשיאי ישראל, ויתירה מזה, ע"פ המנהג של נשיא דור זה עצמו (כנ"ל ס"ג) – שכאו"א צריך לקבל "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה"¹⁴, הן הענין ד"יוסף" והן הענין ד"יצחק", בתכלית הריבוי ובתכלית ההשפעה ובתכלית ההמשכה,

כולל גם שאצל כאו"א מישראל נעשה מעמד ומצב של עשירות מופלגה, כולל גם "חמישים איש רצים לפניו"¹⁵ – כיון שכאו"א מישראל הוא בגדד מלך, כידוע שנוסף לכך ש"כל ישראל בני מלכים הם"¹⁶, הרי הם גם "מלכים", כדאיתא בתיקוני זהר¹⁷ ("זהר" – ע"ש "המשכילים זהירו זוהר הרקיע"¹⁸, אשר על ידם נעשה התיקון ("תיקוני זהר") של כל העולם כולו, ועאכו"כ התיקון של כאו"א מישראל, שיזהיר כזהר הרקיע).

(משיחת יוס' ג' פ' כ"א-תצ"א, יו"ד אלול ה'תשנ"א – בלתי מוגה)

(1) ראה טיב גיטין (לבוב תרי"ט) נה, א.
 (2) אא"כ אין אפשרות ליתן ב' השמות, מפני שא' מבני המשפחה הקרובים ביותר נקרא בא' מב' השמות, שאז צריכים לחפש עצה וכו'.
 (3) תהלים קכו, ב.
 (4) ברכות לא, א.
 (5) שה"ש ב, ח.
 (6) שם, ט.
 (7) ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.
 (8) ראה אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ריש ע' רעט.
 (9) ראה סה"ש תרפ"ט ע' 42, ובהנסמן שם בהע' 51.

9* ראה עד"ז בסה"ש תשנ"ב ח"א ע' 95.
 (10) ראה תורת מנחם – התנועותיות ח"ג ע' 185.
 וש"נ.
 (11) חינוך מצוה תי.
 (12) שהיתה אז עיר הבירה של כל המדינה, ובמילא גם עיר הבירה של בעל הגאולה.
 (13) ראה סדר ברכת הנהנין לאדה"ז פי"ג ה"ה.
 (14) נוסח ברכה הג' דברהמ"ז.
 (15) לשון הכתוב – שמואל-ב טו, א. מלכים-א א, ה.
 (16) שבת סז, א. וש"נ.
 (17) בהקדמה (א, ב).
 (18) דניאל יב, ג.